

Bogusław Pazur

Dwururka a naturalność

Poniżej, w kolejnych odsłonach, zostaną przedstawione założenia systemu *Dwururka*, omówione otwarcia i wybrane elementy dalszej licytacji. Sekwencje wykraczające poza 1 okrażenie licytacji nie będą omawiane na rzecz przedstawienia idei. W dobie internetu opis detali systemów w czasopiśmie brydżowym moim zdaniem mija się z celem.

Otwarcia *Dwururki* wskazują kolor metodą podwójnego transferu:

1♣ = 4+♥,

1♦ = 4+♠,

1♥ = 4+♣,

1♠ - (4)5+♦

z preferencją wskazywania starszych czwórek. Oznacza to, że otwarcia 1♥/♠ wykluczają starsze czwórki **za wyjątkiem rąk rewersowych. Otwarcia są nielimitowane z góry.**

Po przeczytaniu wstępu czytelnik mógłby zadać pytanie, a cóż system w którym otwarcie 1♠ oznacza ♦ ma wspólnego z naturalnością. Na początek proponuję zastanowić się co to jest naturalność. Licytacja polega na wymianie komunikatów między partnerami. Zapomnijmy na chwilę o systemach, konwencjach i odzywkach, a skupmy się na komunikatach. Typową cechą komunikatów naturalnych jest jednoznaczne wskazanie posiadanego koloru lub ręki bezatutowej. Takie podejście sięga początków brydża i dzisiaj podobną strategię zapewne zastosowałby gracz nie mający żadnej wiedzy o teorii licytacji i po raz pierwszy grający w brydża. Które z poniższych komunikatów kwalifikują się do naturalnych?

- 1) Mam piki.
- 2) Mam ręką dobrą do bez atu.
- 3) Nie mam fitu.
- 4) Pokaż mi starszą czwórkę
- 5) Mam dużo punktów w nieznanym składzie
- 6) Mam kiery albo piki

Nie sądzę, aby były wątpliwości co do naturalności pierwszych dwóch. Natomiast z moich obserwacji wynika, że trzeci może budzić wątpliwości. Przykładem takiego komunikatu jest odzywka 1BA po naturalnym otwarciu 1♠. Czasami jeśli spytać grających WJ, co oznacza 1BA można usłyszeć odpowiedź naturalne. Jednak co wspólnego z naturalnością ma zalicytowanie 1BA z ręką x Axxxx x DWxxxx, które jest zalecane przez system? Negatywną rolę w uznawaniu de facto sztucznych odzywek jako naturalnych odegrał pokutujący przez lata pogląd, że alertuje się sztuczne odzywki. Czyli jeśli coś nie jest alertowane znaczy, że jest naturalne. W rzeczywistości należy alertować odzywki, które przeciwnik może nie zrozumieć. Jeśli ktoś gra naturalnie po 1BA, a nie transferami, to musi 2♦ zaalertować mimo że odzywka ta jest w pełni naturalna i oznacza kara. Podsumowując komunikat trzeci nie jest równoważny drugiemu i nie niesie pozytywnych informacji co do koloru do gry, a jedynie negatywną (nie chcę grać w kolor partnera) i nie może być uznany za naturalny. Komunikat czwarty to typowe pytanie (Stayman), piąty może być próbą przejścia inicjatywy licytacyjnej, szósty to przykład komunikatu zawierającego informację alternatywną (np. Multi). Żaden z nich nie można uznać za naturalny, gdyż nie wskazuje jednoznacznie koloru do gry. Kwestia naturalności komunikatów jest trochę bardziej złożona niż wynikałoby z powyższego tekstu. Pominięta została kwestia siły, a także fakt że kryteria naturalności nieco zmieniają się wraz z przebiegiem licytacji. Inne są w pierwszym okrażeniu, a inne w kolejnych. Dla naturalności systemu kluczową sprawą jest naturalność otwarć przynajmniej na poziomie komunikatów. Zauważmy, że jeśli partner przekazał otwarciem komunikat „mam kiery”, a przeciwnik zalicytował 2♠, to jest kompletnie bez znaczenia czy otwarcie było 1♣, 1♥ czy jakiegokolwiek inne. Podejście do naturalności na zasadzie komunikatów nie jest bynajmniej koncepcją oderwaną od rzeczywistości. Wystarczy popatrzeć na politykę systemową zarówno władz światowych jak i polskich. Według niej systemy są podzielone na 4 klasy (począwszy od

najbardziej naturalnych/popularnych): zielone, niebieskie, czerwone i żółte. Otóż dowolny system przekazujący komunikaty naturalne na otwarciach na szczeblu 1 w najgorszym razie wylądowuje w kategorii niebieskiej - czyli będzie dopuszczony bez ograniczeń do każdego rodzaju zawodów. Systemy oparte na koncepcji przygotowawczego trefla są wg WBF klasyfikowane jako czerwone. A więc WJ czy Strefa należą do kategorii czerwonej a Dwururka do niebieskiej (jest bardziej naturalna !). Oprócz naturalności drugim kryterium decydującym o kategorii systemu jest popularność. Stąd wg WBF systemy typu lepszy młodszy są w kategorii zielonej, Precision w niebieskiej. Często można usłyszeć że system lepszy młodszy jest naturalny. Warto na chwilę zatrzymać się nad tym stwierdzeniem. Załóżmy że zupełnie początkujący gracz staje przed wyborem otwarcia w „naturalnym” systemie lepszy młodszy z kartą K652 K1073 D54 A2. Być może zacznie od bez atu, ale dowie się że punktów mało, 1♥? nie, 1♠? też nie. Aha długość nie decyduje, to może decyduje największa liczba punktów - 1♣? Pudło. Ten problem nie jest wyjątkiem, lecz dotyczy całej klasy rąk bezatutowych bez młodszej czwórki, za to ze starszą. Gdyby WBF zrezygnowało z kryterium popularności, to zgodnie z ustalonymi przez siebie standardami lepszy młodszy wylądowałby w systemach czerwonych, obok Strefy, gdyż otwarcie nie zapewnia naturalnego koloru.

Czy da się skonstruować skuteczny system o w pełni naturalnej bazie (otwarciach)? Wydaje się to wątpliwe, ze względu na ręce bezatutowe. Rozpiętość otwarcia 1BA zapewniająca komfort licytacji obecnie znanymi metodami nie powinna przekraczać 2,5PC. Oznacza to, że przeważająca część rąk typowo bezatutowych lądowuje w otwarciach kolorowych. Za wystarczający warunek naturalności powszechnie przyjmuje się zatem wskazanie koloru co najmniej czterokartowego.

Strefa jawnie umieszcza ręce bezatutowe spoza zakresu 1BA w 1♣, natomiast lepszy młodszy „oszukuje” że ręce bezatutowe da się zakwalifikować do naturalnego otwarcia 1♣/♦. W praktyce różnica w otwarciu 1♣ sprowadza się do tego że czasami w Strefie jest z dubla, a w lepszy młodszy z trójki. W zamian otwarcie 1♦ jest w pełni naturalne. W zdecydowanej większości rozdań różnica między otwarciem 1♣ z dubla czy trójki jest kompletnie bez znaczenia. Nie widać logicznego powodu dla którego Strefa nie może należeć do kategorii niebieskiej, za wyjątkiem siły przebiccia PZBS we władzach światowych.

Wróćmy jeszcze do naturalności komunikatów. Posiadamy rękę 987 K1062 KW83 AD. Możemy przekazać naturalny komunikat 'Mam kara' jak i 'Mam kiery'. Ponieważ kara są lepsze czy należy je pokazać w pierwszej kolejności? Bynajmniej, przecież w licytacji stricte naturalnej zgłaszamy to w co chcemy grać, a zasady brydża preferują grę w kolory starsze. Komunikat 'Mam i wolę grać w kiery', brzmi niewątpliwie naturalniej niż 'Mam kara, ale mam też coś lepszego do gry'. Jest to pewna słabość klasycznych otwarć z czwórki, gdzie ze względu na problemy z rebidem często mimo starszej czwórki otwiera się w młodszą. Na poziomie komunikatów Dwururka jest więc bardziej naturalna, niż najbardziej rozpowszechnione naturalne systemy, na dodatek pozbawiona zgrzytu w postaci sztucznego, acolowskiego otwarcia 2♣. No ale po co nam ta cała naturalność?

W dyskusjach nad zaletami naturalnych systemów można się czasami spotkać z tezą o wyraźnej wyższości naturalnego stylu w licytacji jednostronnej. Moim zdaniem jest to mocno dyskusyjne i zależy od konkretnych rozdań, których część lepiej się nadaje do licytacji naturalnej, a inne do relayowej. Jednak ponieważ licytacja naturalna jest bardziej elastyczna i daje więcej dróg do wyboru, to w zdecydowanej większości rozdań można pokazać w miarę sensowną, naturalną ścieżkę prowadzącą do optymalnego kontraktu. Problem w tym żeby ją wybrać przy stoliku, gdy wcześniejsza licytacja nie daje ku temu wystarczających przesłanek. Przypomina to nieco sytuację, gdy los kontraktu zależy od dwustronnego impasu. W pewnym sensie kontrakt jest stuprocentowy, ale przy grze w brydża jego szanse realizacji zazwyczaj niewiele przekraczają 50%. Najważniejszą zaletą systemów o naturalnych otwarciach (komunikatach) nie jest ich wątpliwa wyższość w licytacji jednostronnej lecz odporność na interwencję. Para grająca Precisionem, mająca nawet system w jednym palcu, po otwarciu 1♣ i bloku 3♠ jest statystycznie w dużo gorszej sytuacji od pary, której ustalenia skończą się na „otwarcia z czwórek”. Kwestia odporności systemu na interwencję od dłuższego czasu staje się coraz bardziej istotna. Przyczyn można wskazać kilka. Przede wszystkim zwiększona agresywność w licytacji. Prawa Culbertsona dotyczące bloków,

szczególnie przedpartyjnych, to już dla większości graczy zamierzchła przeszłość. Generowanie rozdań komputerowo w powszechnej opinii zwiększyło liczbę rozdań niezrównoważonych (przypuszczalnie niedokładność ręcznego tasowania „spłaszcza” rozkłady), a w takich zwykle każda ze stron weźmie udział w licytacji. Naturalne otwarcia nie tylko lepiej chronią przed blokami, ale także pozwalają szybciej znaleźć fity. W licytacji dwustronnej strona, która pierwsza znajdzie dobry fit ma przewagę taktyczną, pozwalającą wyrzucić presję na przeciwnika. Innym istotnym czynnikiem, jest wykrycie możliwości gry w starszy kolor. Otwarcia Dwururki łączą naturalność z szybkim przekazaniem informacji o starszym kolorze.

Dwururka - podstawy systemu

Na początek chciałbym przedstawić rozdanie z *Bermuda Bowl* w Estoril, które odegrało znaczącą rolę dla moich poszukiwań systemu. W założeniach niekorzystnych jako N posiadamy rękę:

♠ 874

♥ -

♦ KDW1053

♣ AD73

Gramy Strefą i stajemy przed następującym problemem.

S	W	E	N
1♣	3♥	4♦	4♥
ktr	pas	?	

Jeśli partner ma rękę:

AK52 KD32 78 1053, to optymalny jest pas.

Z drugiej strony jak ma:

AK10 AK32 2 K6542, to należy grać szlemika w trefle.

Autentycznie partner miał tę drugą rękę, a 4♥x nie można było położyć za więcej niż 800.

Ciekawe jest przeanalizowanie tego rozdania pod kątem licytacji innymi systemami. Licytując *WJ* jesteśmy praktycznie w tej samej pozycji. Grając lepszym młodszym również nasza sytuacja się nie poprawia, mimo rzekomo naturalnego otwarcia 1♣ (partner ciągle może mieć pierwszą rękę). Wręcz przeciwnie, otwierający nie może mieć układu 3 kara i 2 trefle, który jest dla nas korzystniejszy niż układy z 3 treflami. Na korzyść 5♣ przeważa szalę granie otwarciem z 4. Sytuacja jest jeszcze korzystniejsza przy grze Dwururką (partner otworzy 1♥ wskazując trefle mimo 4♥, ponieważ ma rękę rewersową), a my będziemy wiedzieli że partner ma 4♣ i co najmniej 3 kara bez 4♥/♠ albo 5+♣. W tym rozdaniu widać wyraźnie zalety naturalnych otwarć (komunikatów).

Analiza większej liczby rozdań pod kątem skuteczności naturalnej bazy w licytacji dwustronnej wyglądała zachęcająco. Przed paroma laty zagrałem z dobrym skutkiem kilka turniejów lokalnych otwierając z 4 więc nie miałem oporów przed rezygnacją z otwarć 1♥/♠ z 5. Jednak w pełni naturalny system z 4 w rodzaju Acola, dosyć kiepsko prezentuje się w licytacji jednostronnej po otwarciach 1♥/♠. Poza tym usłyszenie pas od partnera po otwarciu 1♠ z AD42 AW3 KW6 A84 nie wróży niczego dobrego. Dodatkowo decyzja o wyborze otwarcia przy braku koloru pięciokartowego jest warunkowana wygodą rebidu, a nie chęcią wskazania starszej czwórki.

Sprawdzając różne rozwiązania doszedłem do wniosku, że pojedynczy transfer w licytacji jednostronnej niewiele pomaga, znacznie lepiej prezentuje się podwójny. Kolejna kwestia dotyczyła wyboru otwarcia bez atu. Od kilku lat z dobrym skutkiem gram przed partią bardzo słabym bez atu (10⁺-13). Otwierając z 4 słabe bez atu jest jeszcze korzystniejsze, ponieważ chroni przed nieestetycznymi otwarciem w kiepską czwórkę np. z kartą KD10 W543 A75 K92. Ma to znaczenie, jeśli przeciwnicy się utrzymają przy grze, a partner będzie na wiście. Oczywiście słabą czwórkę możemy mieć też przy silniejszej karcie, ale przy większej liczbie punktów jest to statystycznie mniej prawdopodobne. Dodatkowo przy naszej silniejszej ręce jest mniejsza szansa, że przeciwnicy utrzymają się przy grze. W związku z tym być może słabym bez atu należałoby też grać po partii, ale nie mam do tego pomysłu wewnętrznego przekonania.

Niewygodnym elementem Dwururki jest kłopot z rozróżnianiem układów 4♥/♠ 5♣/♦ od 5♥/♠ 4♣/♦. Można by go próbować rozwiązać wykorzystując otwarcia 2♣/♦ (np. 2♣ - 4♥ 5+♣/♦, 2♦ - 4♠ 5+♣/♦, siła 11-15) Ostatecznie zarzuciłem ten pomysł. Po prawie roku gry Dwururką sędzę że słusznie. W praktyce problemy z tym związane są znacznie mniejsze niż można by oczekiwać, szczególnie po wypracowaniu kilku zasad co do sposobu odliczowania rąk starsza czwórka

z młodszą piątką.

Ostatecznie baza Dwururki wygląda następująco:

1♣/♦: 4+♥/♠, możliwe 5+♣/♦ w sile poniżej 17

1♥: 4+♣, 4♥/♠ możliwe tylko od 17 przy 5+♣

1♠: 5+♦ lub 3343, 4♥/♠ możliwe tylko od 17

1BA: przed partią 10⁺-13, po partii 14⁺-17

2♣: 6-10, 5+4+♥♠

2♦: multi, silny wariant to 22+ bez atu bez starszej czwórki,

2♥/♠: 6-10, dwukolorówki

2BA: 20-21 ba

Jednak w brydżu trudno wymyślić coś oryginalnego. Podczas debiutu na turnieju lokalnym dowiedziałem się, że koncepcję otwarć 1♣/♦ wskazujących odpowiednio ♥/♠ opracował Terence Reese w systemie Little Major w latach 60-tych. Dla porównania podaję bazę Little Major (wg Encyklopedii Brydżowej):

1♣: 4+♥ lub 4+♣ i 3♥

1♦: 4+♠ lub ba 17-19/23-24

1♥: ręce na 2♣ Acol lub silne 2 lub ba 20-21

1♠: 4+♦ lub oba młodsze

1BA: 14-16

2♣/♦: naturalne, konstruktywne

2♥/♠: konstruktywne dwukolorówki

2BA: słaby blok na 1 młodszym

Ze względu na ograniczenia systemowe możliwość gry Little Major byłaby w dzisiejszych czasach mocno ograniczona.

Ciekawie wygląda procentowe porównanie częstotliwości podstawowych otwarć dla różnych systemów.

	1♣	1♦	1♥	1♠	1BA
Dwururka	30(13)	27(9)	11(3)	10(1)	20
Dwururka tylko silne ba	31(15)	29(11)	12(4)	11(1,5)	14
WJ	30	14	15	16	14
Strefa	34	15	17	18	14
Lepszy Młodszy	27	22	17	18	14
Otwarcia z czwórek	23	21	20	19	14
Wartość teoretyczna(?)	42	26	16	10	6

W nawiasach jest podana wartość, gdy otwarcie jest dokładnie z 4.

Niedokładności w tabeli wynikają z zaokrągleń i faktu, że systemy mają też otwarcia konstruktywne na szczeblu 2. Wartość teoretyczna (dokładniej rzecz ujmując jest to tylko jeden z parametrów pokazujący wartości dla optymalnego sprzedawania układu, tutaj niezbyt ściśle określony względem częstotliwości), przy założeniu konstruktywnych otwarć tylko na szczeblu 1, wynika z ciągu Fibonacciego i jest zgrubsza poprawna dla systemów czysto relayowych (więcej na ten temat można znaleźć w książce S.Rumińskiego „Systemy Słabych Otwarć” w rozdziale „Co to jest dobry system?”). Dla systemów naturalnych sprawa jest dużo bardziej skomplikowana, zapewne rozkład jest mocniej spłaszczony. Analizując tabelę warto zwrócić uwagę na dwa fakty. Po pierwsze jeśli zsumować częstotliwości otwarć przekazujących informacje o posiadaniu koloru starszego, to dla Dwururki jest to 57%, a dla pozostałych od 31% (WJ) do 39% (otwarcia z czwórek). W konstrukcji popularnych systemów jest ewidentna sprzeczność między celem licytacji,

którym jest często kontrakt w kolor starszy, a otwarciem gdzie są preferowane kolory młodsze. Przykładowo informacja o kolorze młodszy w systemie lepszy młodszy jest przekazywana na otwarciu w 47%, a o starszym tylko w 35%. W licytacji jednostronnej zwykle niewiele złego z tego wynika, ale w dwustronnej sytuacja się zmienia. Przykładowo znaczenie kontry jest podporządkowane szukaniu starszej czwórki. Jest to sytuacja cokolwiek perwersyjna. Najpierw ukrywamy starszą czwórkę, ustalając z partnerem że będzie jej szukał nawet przy dobrym ficie w młodszy kolorze otwarcia.

Po drugie z tabeli wynika, że teoretycznie częstotliwość otwarć $1\spadesuit/\heartsuit/\clubsuit$ jest niewłaściwie ustawiona dla większości systemów. Przykładowo w Strefie częściej otwieramy $1\spadesuit$ niż $1\spadesuit$ (nieco upraszczając można powiedzieć, że więcej rodzajów rąk jest w $1\spadesuit$). W konsekwencji po $1\spadesuit$ licytuje się komfortowo do tego stopnia, że jakby zrezygnować z odpowiedzi 1BA, to nic wielkiego by się nie stało (przykładowo para Jagniewski-Kwiecień zrezygnowała z naturalnej odpowiedzi 1BA na rzecz sztucznego forsingu). System otwarć z czwórek ma poprawną kolejność otwarć, ale rozkład jest zbyt spłaszczony. W konsekwencji problemy po otwarciach $1\heartsuit/\clubsuit$ występują częściej niż przy systemach typu starszy z 5.

Dwururka jest próbą podporządkowania otwarć priorytetom licytacji (preferencja kolorów starszych), przy zachowaniu naturalności komunikatów dającej odporność na interwencję (otwarcia wskazują jednoznacznie naturalny i preferowany kolor) i komfortu licytacji jednostronnej (podwójny transfer i brak potrzeby szukania starszych czwórek po otwarciach $1\heartsuit/\clubsuit$).

Dwururka - otwarcia 1♣/♦

Otwarcia 1♣/♦ wskazują odpowiednio 4+♥/♠ w sile 11+. W przypadku posiadania obu starszych czwórek otwieramy 1♣, a obu starszych piątek 1♦. Jeśli ręka zawiera dwa starsze kolory w sile przesądzającej dograną należy otworzyć 1♣ bez względu na ich dystrybucję.

W sile poniżej 17 jest możliwy dłuższy kolor młodszy. Od tej zasady są możliwe zdroworozsądkowe wyjątki. Otwarcie 1♣ z ręką 5 10873 AKD1042 K4 byłoby zgodne z systemem, ale rozsądniej z taką ręką pokazać kara ukrywając kiery. Pułap 17PC należy traktować orientacyjnie. Decyduje kryterium czy ręka nadaje się na rewers, jeśli otwarciem wskażemy kolor młodszy. Przykładowo z kartą AK103 64 9 AKW1062 należy otworzyć 1♥, pomimo 15PC, gdyż ręka ma niewątpliwie wystarczający potencjał na rewers.

Oto lista pierwszych odpowiedzi po otwarciu 1♣ (cały system jest do ściągnięcia ze strony Marka Wójcickiego www.bridge.com.pl).

1♦: negat 0-6,

7-11 55 na młodszych lub 6+♣/♦

11-12 inwit ba, możliwe 3♥ jeśli ręka silnie bezatutowa

1♥: 7+, 4+♠

1♠: sztuczny forsing do końcówki, jeśli 3+♥, to siła 15+

1BA: 7-10 naturalne, możliwe 3♥ jeśli ręka silnie bezatutowa

2♣: 10-14 dokładnie 3♥, brak 4+♠

2♦: 7-9 3+♥

2♥: 4+♥ inwit

2♠: 6-9 6+♠

2BA: 12-14 4+♥

3♣: 6-9 4+♥, ręka układowa

3♦: 6+♦ inwit

3♥: 4+♥ blok

3♠: 4+♥, boczna krótkość, ręka poniżej splintera

3BA: splinter ♠, 5+♥

4♣/♦: splintery, 5+♥

Podwójny transfer pozwala zmieścić negat poniżej rzeczywistego koloru. W ten sposób znikają nierozwiązywalne dylematy w rodzaju czy podtrzymać licytację po otwarciu 1♥ ze Strefy z ręką KW1052 3 8743 432. Ponieważ odpowiedzi półpozytywne gwarantują siłę 7+ otrzymujemy wygodniejsze bilansowanie rąk przez otwierającego.

Półpozytywne, niezrównoważone ręce na obu lub jednym młodszym są w 1♦, więc odpowiedź 1BA ma charakter naturalny. Może jednak zawierać 3 kiery, jeśli charakter ręki jest wyraźnie bezatutowy np. KW2 983 D8643 D10. Na wybór między 1BA a 2♦ wpływa także rodzaj punktacji oraz założenia. Szczególnie przed partią warto zachować ostrożność przy licytowaniu 2♦ z tylko 3 kierami, ponieważ jeśli partner ma skład równy z 4♥, to posiada także nadwyżkę siłową. Zwykle więc 1BA zostanie wygrane, przeciwnikom nic nie idzie, a 2♥ na 7 atutach na maksy będzie zapewne grą na pełen obrót.

Wiele odpowiedzi zostało przeznaczonych na ręce z fitem, co pozwala na podwyższenie poziomu licytacji i przyblokowanie drugiego obrońcy. Można postawić pytanie o sens odpowiedzi

2BA, która forsuje do dogranej, jak również odpowiedzi 2♣ dla rąk 12-14. Teoretycznie ręce tego typu możnaby włączyć do odpowiedzi 1♠, niewykluczone że z większym pożytkiem w przypadku strefy szlemowej. Jedną z przyczyn dla których prezentowane rozwiązanie wydaje się lepsze, to groźba wysokiego bloku ze strony II obrońcy (np. 4♠), która może nas ustawić w trudnej pozycji. Partner nie wie o naszym ficie, więc niewiele jest nam w stanie pomóc. Natomiast nam będzie trudno samodzielnie ocenić czy nasza ręka jest wystarczająca do wygrania kontraktu na szczeblu 5. Drugą przyczyną, ważniejszą, to zasada kamuflażu. Rolę kamuflażu podkreśla Krzysztof Martens, który pierwszy cel licytacji formułuje następująco „1. Osiągnąć końcówkę w sposób jak najmniej informacyjny dla przeciwnika (utrudnić wist).” („Transferowe wydłużenie koloru” str. 9). W konstrukcji systemów, ta zasada była często traktowana po macoszemu, dlatego można wskazać wiele sekwencji gdzie jest naruszana. Przykładowo czasami spotyka się licytacje typu:

1♠-2♣

2♦-4♠

Odpowiadający miał zamiar zalicytować 4♠ po każdej typowej odzywce partnera, więc informacja przekazana odzywką 2♦ jest przydatna tylko przeciwnikom. Czasami wistujący po nieinformacyjnej licytacji ma naturalny wist karowy, z którego teraz zrezygnuje. Takie straty pozostają często niezauważone, stąd być może niedoceniając kamuflażu przy konstruowaniu systemu. Rozsądne stosowanie zasady kamuflażu zakłada jej używanie, gdy udało się znaleźć miano do gry, a szanse na szlemika są minimalne. Aby to było możliwe jedna z rąk musi precyzyjnie określić swój potencjał w początkowej fazie licytacji. W przeciwnym razie zasada kamuflażu niebezpiecznie zbliży się do losowej licytacji „z przyrzutu”. Odpowiedzi 2BA i 2♣ w Dwururce, pozwalają zalicytować otwierającemu bezpośrednio końcówkę bez obaw, że ucieknie szlemik. Co więcej, aby umożliwić osiągnięcie podlimitowego szlemika przy dobrym dopasowaniu rąk, otwierający ma do dyspozycji odzywkę 3♥, która oznacza „partnerze jak masz ładną rękę, to być może jest szlemik do zagrania”. Partner zazwyczaj powie teraz 4♥, ale z dobrą kartą może spytać o krótkość lub sam ją pokazać. Tym sposobem wymiana informacji nie jest inicjowana, jeśli szanse szlemika nie wyglądają realnie.

Grając Dwururką natkniemy się na problem rozróżnienia układów typu 5+♥ 4+♣/♦ od układów 4♥ 5+♣/♦. Załóżmy że sekwencja biegnie następująco:

1♣ 1♥

2♦ 2♥

1♥: 7+ 4+♠

2♦: 11-16 4♥ 5+♦ lub 5+♥ 4+♦, wyklucza 3♠

2♥: 2/3♥

W tej i podobnych sekwencjach odpowiadający licytuje 2♥ do wariantu z 5+♥. Dlatego otwierający musi podtrzymać licytację mając jedynie 4♥. Zalecenie systemowe jest takie, aby z 4♥ w składzie 5422 licytować 1ba. Ponieważ 2♦ wykluczyło 3♠, to 4♥ 5+♦ możemy mieć tylko przy krótkości pik, wyjątkowo 5422 lub 6+♦. Taką właśnie rękę wskazuje odzywka 2♠ po 2♥, o ile nie ma szans na końcówkę. Z pełną górą należy zalicytować 3♦, ewentualnie 2BA. W praktyce straty związane z tymi sekwencjami występują bardzo rzadko.

Po otwarciu 1♦ schematy licytacji są podobne jak po 1♣. Istotną różnicą jest taka, że znaczenie odzywki 2♣ przejmuje 2♦, natomiast 2♣ wskazuje 5+♥ w sile 10+. Taki niski transfer na kiery pozwala uniknąć problemów związanych z sekwencją 1♠-2♥ w naturalnych systemach.

Dla pokazania jak licytacja Dwururką wygląda w praktyce, posłużę się dwoma rozdaniem z pojedynku mistrzów ze Świata Brydża 5/6 2007.

AD	98542
ADW43	K102
AK2	1043
AKW	32

1♣ 1♦
2♣ 2♦
2BA 3♦
3♥ 3BA
4♣ 6♥
pas

1♦: m.in. negat
2♣: 18-21 5+♥ 4+♣ lub 22+
2♦: negat (jeśli 3+♥ to siła 0-3)
2BA: forsing w składzie ba z 4♥ lub 5332
3♦: transfer, 3+♥
3♥: 5♥
3BA: brak krótkości, ręka niezerowa
4♣: cue bid, szanse szlemikowe do siły co najwyżej 3PC
6♥: absolutne maksimum uprawnia do zaliczowania szlemika

AKD10	754
A64	W
86542	973
K	AW10643

1♦ 1♥
1♠ 2♠
pas

1♥: m.in. negat
1♠: do 16(17)
2♠: góra negatu, taktyczne (jeśli partner ma tylko 4 piki, to przeciwnicy mają co najmniej 9 kierów)

Warto zauważyć, że osiągnięcie optymalnego kontraktu 2♠ (maksy) jest trudne w innych systemach, a w Dwururce niemal automatyczne.

Zaprezentowany schemat odpowiedzi po otwarciach 1♣/♦ jest tylko jedną z wielu możliwych konstrukcji, po części wynikający z łatwego przeniesienia niektórych sekwencji z poprzedniego systemu którym grałem. Przykładowo można spróbować połączyć znaczenie negatu z forsingiem do końcówki, przystosować system do zajmowania koloru otwarcia z dowolnej (lepszey) ręki. W artykule została pominięta kwestia licytacji dwustronnej, która generalnie opiera się na transferach z możliwością wskazania dokładnie trzykartowego fitu.

Dwurrka - otwarcia 1♥/♠

Otwarcia 1♥/♠ wskazują odpowiednio 4+♣/♦ w sile 11+. W przypadku posiadania obu młodszych czwórek otwieramy 1♣, a obu młodszych piątek 1♦. Starsze czwórki są możliwe tylko w sile 17+ przy posiadaniu młodszej piątki (ręka rewersowa). Wykluczona jest także siła 22+ w składzie beztutowym, ponieważ z taką ręką otwieramy 2♦.

Otwarcia te dają względnie dużo zysków w licytacji dwustronnej, ponieważ poziom licytacji jest podwyższony, a partner nie musi się martwić o szukanie starszej czwórki. Posłużę się tutaj przykładem z meczu reprezentacja kontra pretendenci. W założeniach niekorzystnych stajemy przed decyzją co zrobić z kartą ♠D107654 ♥J ♦A82 ♣Q94 po otwarciu 1♠ oznaczającym kara. Kontra byłaby wywoławcza więc przeciwnik spasował, chyba słusznie oceniając, że na 2♠ ma za mało. W konsekwencji został zagrany i wygrany kontrakt 4♥ zalicytowany bezpośrednio. Natomiast na drugim stole zrealizowano 4♠ z kontrą i nadróbką, 16 IMP zysku z systemu.

Oto lista pierwszych odpowiedzi po otwarciu 1♥ (cały system jest do ściągnięcia ze strony Marka Wójcickiego www.bridge.com.pl).

- 1♠: negat 0-6,
 - 7-9 lub 15+ 5+♥/♠
 - 7+ 5+♦, ręka niebezatutowa
 - 11+ ręka około ba, niechęć do zajęcia ba
- 1/2/3BA: naturalne
- 2♣: 10+ 4+♣
- 2♦: 10-14 5+♥
- 2♥: 10-14 5+♠
- 2♠: 7-9 4+♣
- 3♣: 4+♣ blok
- 3♦/♥/♠: splintery, 4+♣

Rebid 1BA po 1♠ nie precyzuje czy mamy skład równy w sile 11-14 czy 18-19. Jednak nie przeszkadza to znacząco w dalszej licytacji. Odzywka 2♣ po takim 1BA jest podwójnym transferem na kiery, a 2♦ na piki. Otwierający z siłą 11-14 przyjmuje transfer, a z siłą 18-19 licytuje najbliższą odzywką. Generalnie licytacja po 1♥ jest dosyć komfortowa zarówno jednostronna jak i po interwencji.

Z kolei licytacja jednostronna po otwarciu 1♠ jest najsłabszym punktem systemu. Mimo braku potrzeby szukania starszej czwórki przez odpowiadającego licytuje się nieco trudniej niż po naturalnym otwarciu 1♦. Jednak w praktyce z nawiązką jest to rekompensowane przez zyski z licytacji dwustronnej. Pierwsze odpowiedzi po otwarciu 1♠.

- 1BA: negat 0-5,
 - 6-9(10) bez 4+♦ i 5♥/♠ w układzie nierównym
- 2♣: 10+
- 2♦: 5-9 6+♥/♠
 - 9-11 6+♣
- 2♥: 6-9 5♥ możliwość gry w inny kolor
- 2♠: 6-9 5♠ możliwość gry w ♣/♦
- 2/3BA: naturalne
- 3♣: blok, 4+♦
 - 12-15 4+♦ z boczną krótkością
- 3♦: 7-9 4+♦
- 3♥/♠: 6+♥/♠ inwit

Po odpowiedzi 1BA otwierający pasuje ze słabą ręką zrównoważoną (przed partią 14-16). Rebid

2♣ wskazuje 6+♦ lub niektóre silne warianty, a 2♦ pokazuje 4+♣ w sile 11-16. Odpowiedzi 2♦/♥/♠ i dalsza licytacja zawierają analogie do schematów po takich otwarciach.

Licytacja dwustronna po otwarciach 1♥/♠ jest w znacznym stopniu oparta na transferach. Po kontrze na otwarcie pas i rekontra są nielimitowane i oznaczają odpowiednio możliwość i niechęć gry w skontrowany kolor.

Poniżej jest przedstawiona licytacja kolejnych dwóch rozdań z pojedynku mistrzów ze Świata Brydża 5/6 2007.

W3	AK4
W1086	AD7
AD3	W6
AKD9	108653

- 1♥
2♣ 2BA
3♣ 3♥
4♣ 4♥
4BA 5♥
6♣ pas

2♣: 10+ 4+♣

2BA: 14+ brak krótkości i pustego dubla

3♣: brak krótkości nadwyżka

3♥: z wartości, wstępnie obawa o ♦

4♣: aspiracje, w świetle 3♥ szlemik jest praktycznie przesądzony

4♥: cue bid

4BA: Blackwood

5♥: dwie wartości bez damy

A4	K85
AK86543	7
KD5	AW874
W	A862

- 1♠
2♣ 2♠
2BA 3♥
3♠ 4♣
4BA 5♥
7♦ pas

2♣: 10+

2♠: 11-16 3♠

2BA: relay

3♥: 11-13 4+♣, typowo 3154

3♠: uzgodnienie kar

4♣: cue bid, duża liczba kontroli uprawnia do przekroczenia 3BA

4BA: Blackwood

5♥: dwie wartości bez damy

Na zakończenie cyklu chciałbym podzielić się kilkoma uwagami ogólniejszej natury. Na 200

rozegranych rozdań podczas ostatnich Mistrzostw Polski Par zaledwie 6 grałem przeciwko systemom innym niż oparte na przygotowawczym treflu. Monokultura jest zazwyczaj szkodliwa, a w tym przypadku jest na zaskakująco wysokim poziomie. Jest to tym bardziej zdumiewające, że polskie pary (nie mówiąc o zagranicznych) grające innymi systemami osiągały lub osiągają bardzo dobre wyniki. Przykładowo para Bizoń-Kowalski w przeszłości lub Martens-Jassem obecnie, które oparły system o silnego trefla. Nie namawiam bynajmniej na uczenie się złożonych systemów. Zachęcam natomiast do próbowania gry naturalnymi systemami, choćby w celach treningowych na turniejach lokalnych na zasadzie gry otwarciem z 4, dalej naturalnie. Spróbować sprawdzić się w nowych sytuacjach licytacyjnych, podnieść swoje umiejętności licytacji naturalnej, które są podstawą dobrej licytacji w ogóle. Zdarzyło mi się zagrać na tej zasadzie kilka turniejów i takie odejście od rutyny jest ciekawym doświadczeniem. Piszę o tym, ponieważ nierzadko wystarczy zagrać czymkolwiek niestandardowym, choćby słabym bez atutu, żeby niektóre pary się pogubiły. Często problemem nie są ustalenia, tylko braki w podstawach licytacji. Jest to częściowo uwarunkowane grą w warunkach monokultury, która nie sprzyja ani zbieraniu nowych doświadczeń ani podnoszeniu umiejętności. Gracze mają różne predyspozycje i style licytacji, do których pasują różne systemy, warto ich poszukać.

UWAGA! Zainteresowanym „Szkola Brydża” prześle szczegółowy opis systemu, jeśli o to poproszą – *Władysław Izdebski*